

Dijous IV de durant l'any

Text de l'Evangeli (Mc 6,7-13): En aquell temps, Jesús va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Els donà poder sobre els esperits malignes i els instruïa dient: «No prengueu res per al camí, fora del bastó: ni pa, ni sarró, ni cap moneda. Poseu-vos les sandàlies, però no us emporteu dos vestits». I els deia encara: «Quan entreu en una casa, quedeu-vos-hi fins que deixeu aquell lloc. Si una població no us acull ni us escolta, sortiu-ne i espolseu-vos la pols dels peus com a acusació contra ells». Ells se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i curaven molts malalts, ungint-los amb oli.

«Jesús va cridar els Dotze i començà a enviar-los de dos en dos. Ells se'n van anar i predicaven a la gent»

+ Mn. Josep VALL i Mundó
(Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli relata la primera de les missions apostòliques. Crist envia els Dotze a predicar, a guarir tota mena de malalts i a preparar els camins de la salvació definitiva. Aquesta és la missió de l'Església, i també la de cada cristià. El Concili Vaticà II afirmà que «la vocació cristiana implica com a tal la vocació a l'apostolat. Cap membre no té una funció passiva. Per tant, qui no maldés pel creixement del cos seria, a causa d'això, inútil tant a tota l'Església com a si mateix».

El món actual necessita —com deia Gustave Thibon— un “suplement d'ànima” per tal de poder-lo regenerar. Només Crist amb la seva doctrina és medicina per a les malalties de tot el món. Aquest té les seves crisis. No es tracta només d'una parcial crisi moral, o de valors humans: és una crisi de tot plegat. I el terme més precís per definir-la és el d'una “crisi d'ànima”.

Els cristians, amb la gràcia i la doctrina de Jesús, ens trobem enmig de les estructures temporals per tal de vivificar-les i ordenar-les cap al Creador: «Que el món, per la predicació de l'Església, escoltant pugui creure, creient pugui esperar, i esperant pugui estimar» (Sant Agustí). El cristià no pot fugir d'aquest món. Tal com

escrivia Bernanos: «Ens heu llançat enmig de la massa, enmig de la multitud com un llevat; reconquerirem, pam a pam, l'univers que el pecat ens va arrabassar; Senyor, us el retornarem tal com el vàrem rebre aquell primer matí dels dies, en tot el seu ordre i en tota la seva santedat».

Un dels secrets rau en estimar el món amb tota l'ànima i viure amb amor la missió encomanada per Crist als Apòstols i a tots nosaltres. Amb paraules de sant Josepmaria, «l'apostolat és amor a Déu, que es desborda, amb donació d'un mateix als altres (...). I l'afany d'apostolat és la manifestació exacta, adequada, necessària, de la vida interior». Aquest ha de ser el nostre quotidià testimoni enmig dels homes i al llarg de totes les èpoques.